

An abstract artwork featuring a dark, textured background with vibrant, organic shapes in shades of blue, green, and yellow. The composition is layered and complex, with various textures and colors blending together. The text is overlaid on the upper portion of the image.

Daria Dziedzic

krok po kroku

Daria Dzedzic

krok po kroku

© Copyright by Daria Dziedzic & e-bookowo
Redakcja: Wioletta Ciesielska
Wstęp: Katarzyna Zwolska-Plusa
Skład: Katarzyna Krzan

Autorką obrazów wykorzystanych jako tło okładki jest Aleksandra Anna Sikorska, 7-letnia dziewczynka z autyzmem. Żadna część tej pracy nie może być powielana i rozpowszechniana, w jakiegokolwiek formie i w jakikolwiek sposób, włącznie z fotokopiowaniem, nagrywaniem na taśmy lub przy użyciu innych systemów, bez pisemnej zgody autorki” (art. 116, 117 Ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych z dn. 4.02.1994 r.).

ISBN e-book: 978-83-8166-051-8

ISBN druk: 978-83-8166-052-5

Wydawca: Wydawnictwo internetowe e-bookowo
www.e-bookowo.pl
Kontakt: wydawnictwo@e-bookowo.pl

Patronat medialny:

górowianka

Wszelkie prawa zastrzeżone.
Kopiowanie, rozpowszechnianie części lub całości
bez zgody wydawcy zabronione
Wydanie I 2019

*Rodzicom
Z miłością*

Wstęp

Daria Dziedzic kondensuje. Gdyby porównać jej wiersze do stanu skupienia, byłyby z pewnością ciałem stałym – o dużej gęstości, z niewielką przestrzenią między atomami.

Ciężar tych wierszy tkwi w ich rekwizytorium – mieście, betonowych powierzchniach, elektrowniach, połamanych obcasach.

*w połamanych obcasach
po ogrodach zimnych jak statuetka
wolności i w świadomości
zbitej z tropu jak pies*

Daria Dziedzic uwalnia. Gdyby porównać wiersze Dziedzic do stanu skupienia, byłyby z pewnością jak gaz – ulotny, swobodny, przenikający.

Lekkość tych wierszy tkwi w rekwizytorium – powietrzu, ptakach, słomkowych kapeluszach, letnich sukienkach, świetle.

*nie będziemy wcale się krygować
i będziemy nosić podarte dżinsowe krótkie spodenki
prześwitujące koszulki i specjalne miny dla
przyciągiół bomby słowne i złamane ciężki światła*

Dziedzic łączy sprzeczności, poszerza i ogranicza przestrzeń wiersza niemal w tym samym momencie. Dlatego te wiersze pulsują, oddychają i błagają o oddech.

*zapowietrzam się
i wbijam w ziemię głębiej
niż zazwyczaj*

Zestawienie jasnego i ciemnego, osobistego i społecznego, duchowego z przyziemnym tworzy jakość charakterystyczną dla tej poezji. Poezji, którą warto odkrywać *krok po kroku*.

Katarzyna Zwolska-Płusa

Podziękowania

*Specjalne podziękowania dla
Wioletty Ciesielskiej za redakcję tomiku,
Katarzynie Zwolskiej-Płusie za napisanie
słowa wstępnego, Babińcowi Literackiemu
za patronat nad książką.
Brakuje mi słów, żeby wyrazić swoją
wdzięczność za tyle dobra,
jakie od Was dostałam*

Daria Dziedzic

świt wykrochmalony jak biała koszula

przepływa z wolna
pomiędzy wersami gubi ślady
pejzaż przecinają dwie młode kobiety
jedna pcha wózek z dzieckiem

po śmierć na pasach
druga wyobraża sobie wtedy
że jest małym szarym płochliwym wróblem

31.05.2019

krok po kroku

publiczna przestrzeń wypełnia się twoimi krokami
pod którymi drży ziemia jeszcze mokra od wczorajszego deszczu
i rozmywają się jęczyczki ulic w kałużach
nie masz nic na swoje usprawiedliwienie
więc nie wyciągaj zawlecзки
ze słów

to atrapa
zbyt bolesna dla ust

11.05.2019

ten wiersz

ten wiersz nie jest dla palących papierosy
ten wiersz nie jest dla alkoholików
ten wiersz nie jest dla klaunów
pederastów jakobinów

nie jest dla ludzi małej wiary
ani dla świadków zbrodni
jest dla zwykłych

zjadaczy napoleonek
sajgonek i krakowskich strucli

i ma moc
dzięki temu, że świeci w nim
światło

06.06.2019

*Dziękuję Górowiance za użyczenie loga
i za patronat literacki nad książką,
Oli Sikorskiej za cudną grafikę.*

Spis treści

Wstęp	5
świt wykrochmalony jak biała koszula	9
krok po kroku	10
powoli znów uczę się chodzić	11
wysilenie wiosenne	12
najmocniej dotyka mnie	13
pliki wypełnione agresywnymi opisami	14
czasami wstrzymuję krzyk	15
na restart	16
powielanie utartych schematów	17
ten mały hitler wplisowany w zdjęcie	18
kolejne etapy w związku mamy za sobą	19
za dużo tej historii	20
tak dobrze wczuwasz się	21
oj ty moja perełko	22
w telewizji lecą jakieś kultowe filmy	23
nie potrafię znaleźć odpowiedniego źródła pocieszenia	24
nie umiem być liryczna	26
ostatnio w tej cienkiej i ciemnej skórze miasta	27
tymczasem osiągnęłam fazę błogostanu	28
weź się odgarnij	29
nie martw się liryka nie jest taka ważna	30
jedno pstryknięcie i już wszystko uwiecznione	32
zagryzam z bólu niebo	33
poezja jest gorzka	34
koniec warty	35
nasze wiersze są właściwie rozwinięte	36
ten wiersz	37

Daria Dziedzic – ur. 1977 r. w Dąbrowie Górniczej. Absolwentka bibliotekoznawstwa i informacji naukowej oraz filologii polskiej na Uniwersytecie Śląskim w Katowicach. Autorka sześciu tomików wierszy. Laureatka wielu konkursów poetyckich. Publikowała wiersze i recenzje w pismach: *Odra*, *Elewator*, *Migotania*, *Akant*, *Śląsk*, *Zagłębie Dąbrowskie*, *Art Papier*. Jej wiersze czytano w audycji radiowej – Poczta Poetycka prowadzonej przez redaktora i krytyka literackiego Macieja Szczawińskiego. Mieszka w Dąbrowie Górniczej.